

காலை வகுப்பில் வாசிக்கப்பட வேண்டிய, மாதேஸ்வரியின் இனிய மேன்மையான வாசகங்கள்.

**இத்துன்ப உலகில் எந்த ஆசையையும் கொண்டிராதீர்கள்,
சந்தோஷ உலகிற்குச் செல்வதற்கு, உங்கள் சம்ஸ்காரங்களைத் தேவர்களினுடையதைப்
போன்றதாக்குங்கள்.**

பாடல்: யாரோ ஒருவர் என்னைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கி, எவ்வாறு புன்னகைப்பது எனக் கற்பித்தார்!

ஒன்று புன்னகைக்கின்ற உலகமும், மற்றையது அழுகின்ற உலகமும் ஆகும். நீங்கள் இப்பொழுது எங்கு அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள்? இது அழுகின்ற உலகின் இறுதியாக இருப்பதுடன், இப்பொழுது புன்னகைக்கின்ற உலகிற்கான, அதாவது, சந்தோஷ உலகிற்கான மரக்கன்றும் நாட்டப்படுகின்றது. நாங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருந்தவாறு சந்தோஷ உலகிற்காக முயற்சி செய்கின்றோம். எனவே, எங்களது முழுக்கவனமும் அதிலேயே உள்ளது. இப்பொழுது எங்களுக்கு அழுகின்ற இவ்வுலகில், அதாவது, இத்துன்ப உலகில் செல்வம், செழிப்பு, அந்தஸ்து, மரியாதை, மதிப்பு போன்ற எதிலும் ஆசை கிடையாது. ஏனெனில் இப்பொழுது செல்வம், செழிப்பு போன்ற அனைத்திலும் கண்ணீர் மாத்திரமே, அதாவது, துன்பம் மாத்திரமே உள்ளது. நீங்கள் பேறு என அழைக்கக்கூடிய வகையில், இப்பொழுது இவ்வுலகில் எந்தவொரு சந்தோஷமும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. இதனாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் இப்பொழுது நான் உருவாக்குகின்ற, புன்னகைக்கின்ற உலகிற்கு, அதாவது, நிலையான சந்தோஷம் நிறைந்த உலகிற்குச் செல்வதற்கு, உங்களது சம்ஸ்காரங்களை அவ்வுலகிற்கு உரியதைப் போன்று ஆக்கவேண்டும். பாருங்கள், ஓவியர்கள் தேவர்களின் முகங்களை அழகான, புன்னகை தவறும் முகங்களாக வர்ணத்தீட்டுகின்றனர்; அவர்களின் முகங்களில் தூய்மையையும், தெய்வீகத்தையும் சித்தரிக்கின்றார்கள். எனவே, நாங்கள் இப்பொழுது அந்தச் சம்ஸ்காரங்களை உருவாக்குகின்றோம். அதாவது, நாங்கள் இப்பொழுது அந்தச் சம்ஸ்காரங்களை எங்களுக்குள் கிரகிக்கின்றோம். அங்கு துன்பத்தின் அடையாளங்கள் எதுவும் கிடையாது. அங்கு கண்ணீர் இல்லை. இதனாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் அதிகளவு அழுது, இப்பொழுது பெருமளவு துன்பத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள், அதாவது, துன்ப உலகில் எண்ணற்ற பிறவிகளை எடுத்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது, அந்த இரவு முடிவடைந்து, பகல் வரும், இல்லையா? எனவே, இந்த இரவு, அதாவது, துன்பத்தின் சந்ததி இப்பொழுது முடிவடைகின்றது. சந்தோஷத்தின் சந்ததி இப்பொழுது ஆரம்பமாகுகின்றது. எனவே, அந்தச் சந்தோஷ உலகிற்கான அத்திவாரம் இங்கேயே இடப்பட வேண்டும். இதனாலேயே நீங்கள் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அத்திவாரம் இப்பொழுதே இடப்பட்டால் அது நிகழும்! இல்லாவிட்டால், முழுக்காலத்திற்கும் அந்தச் சந்தோஷத்தைப் பெறுவதை நீங்கள் தவற விட்டுவிடுவீர்கள். மனிதப் பிறவியே உச்சளவு பெறுமதி வாய்ந்தது என நினைவுகூரப்படுகின்றது: அது எப்பிறவியைக் குறிக்கின்றது? இப்பிறவியையே ஆகும். ஏனெனில், நாங்கள் பல பிறவிகளை எடுத்தாலும், இப்பிறவியே அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில், நாங்கள் இப்பொழுதே எங்களது மேன்மையான சந்ததிகளுக்கான அத்திவாரத்தை இடுகின்றோம்.

நீங்கள் 8.4 மில்லியன் ஜீவராசிகளாகப் பிறந்த பின்னரே ஒரு மனிதப் பிறவியை எடுக்கின்றீர்கள் எனப் பலர் நம்புகின்றனர். இதனாலேயே மனிதப் பிறவியே உச்சளவு பெறுமதி வாய்ந்தது என, அதாவது, 8.4 மில்லியன் ஜீவராசிகளாகப் பிறப்பெடுத்த பின்னரே ஒரு சந்தோஷமான பிறவியைப் பெறுகின்றீர்கள் என நம்பப்படுகின்றது. அவ்வாறாயின், சகல மனிதர்களும் சந்தோஷமாகவே இருக்கவேண்டும். எனவே, ஏன் அவர்கள் பெருமளவு துன்பத்தால் கஷ்டப்படுகின்றனர்? ஒரு மனிதப்பிறவி எடுப்பதால் மனிதர்கள் சந்தோஷத்தையும், துன்பத்தையும், அதாவது, தங்களது செயல்களுக்கான தீர்வை அனுபவம் செய்ய வேண்டும். எந்தவொரு விலங்கோ, பறவையோ அல்லது விருட்சமோ ஒரு மனிதராக ஆகும் என்றில்லை; இல்லை. மனிதர்கள் எவ்வாறு தங்களது செயல்களுக்கான கர்மக்கணக்குகளை மனிதப் பிறவிகளிலேயே தீர்க்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் எங்களது புத்தி அறிந்துள்ளது. மனிதர்கள் அதிகபட்சம் 84 பிறவிகளை எடுக்கின்றார்கள் என்பதையும், ஆத்மாக்கள் எந்தளவிற்குத் தாமதமாகக் கீழிறங்குகின்றாரோ, அதற்கேற்ப குறைந்த பிறவிகளையே எடுப்பார்கள் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். இக்கணக்குகள் அனைத்தும் இந்நேரத்தில் எங்கள் புத்தியில் இருக்கின்றது, அதற்கேற்ப, இப்பொழுது இது எங்களது இறுதிப் பிறவி என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். இப்பிறவியில் நாங்கள் புதிய சந்ததிகளுக்கான வெகுமதியை, அதாவது, பல சந்தோஷப் பிறவிகளை எங்களால் உருவாக்க முடியும். இதனாலேயே இப்பிறவி அதிமேன்மையான பிறவியாகப் புகழப்படுகின்றது. ஏனெனில், இப்பிறவியிலேயே நாங்கள் அதியுயர்வானவர்கள் ஆகுகின்றோம். எனவே, இப்பிறவியில் நீங்கள் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்து, கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்நேரத்திலேயே கடவுள் வந்து, நாங்கள் அதியுயர்வானவர்கள் ஆகுவதற்கான சக்தியை எங்களுக்கு வழங்குகின்றார். இப்பொழுது நாங்கள் அவரிடமிருந்து சக்தியைப் பெறுகின்றோம். அதை நாங்கள் நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பிறவியில் நாங்கள் இயல்பாக அதியுயர்வானவர்கள் ஆகிவிடுவோம் என்றல்ல, இல்லை. எங்களை அவ்வாறு ஆக்குபவர் இப்பொழுது வந்துவிட்டதால், அவர் மூலம் நாங்கள் அவ்வாறு ஆகவேண்டும். எவ்வாறு நீங்கள் அப்படி ஆகப் போகின்றீர்கள்? நாங்கள் அவரிடமிருந்து பெறுகின்ற அறிவுறுத்தல்கள், கட்டளைகள், வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஆகும். அவரது வழிகாட்டல்கள் உங்கள் புத்தியில் இப்பொழுது மிகத்தெளிவாக உள்ளன, இல்லையா?

காலை வகுப்பில் வாசிக்கப்பட வேண்டிய, மாதேஸ்வரியின் இனிய மேன்மையான வாசகங்கள்.

புனிதமாக இருங்கள், யோகியாக இருங்கள். என்னை நினைவுசெய்து, தூய்மையாகுங்கள், இதை உங்கள் புத்தியில் மிக நன்றாக வைத்திருந்து, அவரது அறிவுறுத்தல்களைப் பின்பற்றுவதால், உங்களால் உங்களது பாக்கியத்தை மேன்மையானதாகக் முடியும். அதாவது, சதா சந்தோஷம் நிறைந்த உலகின் சந்தோஷத்தைப் பெறமுடியும். இவையனைத்தும் வெறும் கற்பனையே என நீங்கள் நினைப்பதில்லை, அப்படித்தானே? நீங்கள் அத்தகைய எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை, அப்படித்தானே? இது துன்ப உலகம் என்பதை நாங்கள் காண்பதால், அது ஏன் கற்பனை எனக் கூறப்பட வேண்டும்? இது கற்பனையல்ல. இது நடைமுறையாகும். எனவே, நிச்சயமாக, சந்தோஷ உலகம் என்பதும் நடைமுறையில் இருக்கவேண்டும். அது இப்பொழுது இல்லை, ஆனால் அது இருக்கவே வேண்டும், இல்லையா? இந்த உலகம் சதா துன்பத்தையே கொண்டுள்ளது என்றில்லை. இவ்வுலகில் சந்தோஷம், துன்பம் இரண்டும் இருக்கின்றது. அத்துடன் சந்தோஷக் காலப்பகுதியொன்றும் உள்ளது. இப்பொழுது உள்ள சந்தோஷமே அனைத்துச் சந்தோஷமும் என்றோ அல்லது இது சுவர்க்கம் என்றோ சந்தோஷமும் துன்பமும் இப்பொழுது உள்ளதைப் போன்றே இருக்கும் என்றோ நீங்கள் கூற முடியாது, இல்லை. இக்காலத்திலுள்ள சந்தோஷத்தைச் சந்தோஷம் என அழைக்க முடியாது. நாங்கள் சதா சந்தோஷமாக இருந்தபோது, எங்களுக்கு இருந்த சந்தோஷமானது முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒன்றாக இருந்தது. இதனாலேயே அது சந்தோஷம் என அழைக்கப்பட்டது. அது ஏன் இன்று கற்பனை என கருதப்படுகின்றது? ஏனெனில், அது இப்பொழுது இல்லாததால் ஆகும். எவ்வாறாயினும், துன்ப உலகம் என ஒன்று இருப்பதால், நிச்சயமாகச் சந்தோஷ உலகமும் இருக்கவே வேண்டும் என்பதை உங்களது மனச்சாட்சியாலும், இந்த ஞானத்தின் சக்தியாலும் நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். உங்களுக்குத் துன்பம் வந்தாலும், நீங்கள் சந்தோஷமாக இருப்பதாகக் கருதுங்கள் எனக் கூறுகின்ற பாதையைச் சிலர் உங்களுக்குக் காட்டுகின்றனர். இதன் காரணமாகவே சிலர் எண்ணுகின்றனர்: “சந்தோஷத்திற்கான ஆசைகள் எதனையும் அல்லது எதிர்பார்ப்புக்களையும் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நாங்கள் ஆசைகள் என்றால் என்ன என்ற ஞானத்தையே அறியாதவர்களாக ஆகிவிட்டோம். நீங்கள் ஏன் அதற்கான ஓர் ஆசையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? என்ன நிகழ்ந்தாலும் அதைச் சந்தோஷமானதாகவே கருதுங்கள். உங்களுக்கு ஏதாவது நோய்கள் வந்தாலென்ன, அகால மரணம் சம்பவித்தாலென்ன, அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் எழும்போதெல்லாம் உங்களைச் சந்தோஷமானவராகவே கருதுங்கள்.” அது உங்களது கற்பனையான சந்தோஷமாகும், அதை நடைமுறையானது எனக் கூறமுடியாது. துன்பம் நடைமுறையில் உள்ளது போன்று, நீங்கள் நடைமுறையில் துன்பச் சூழ்நிலைகள் பலவற்றிற்கு முகம் கொடுப்பது போன்று, சந்தோஷமும் நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும். எனவே, சந்தோஷ உலகம் அதற்குரிய காலத்தில் மீண்டும் ஒருமுறை வந்தாக வேண்டும். ஆனால், அதற்கான அத்திவாரம் இந்நேரத்திலேயே இடப்படுகின்றது. அதற்கு, இந்நேரத்தில் எங்களது செயல்களை நாங்கள் மேன்மையானதாகக் வேண்டும். ஏனெனில், இது கர்ம ஷேத்திரம், அதாவது, இது செயல்களைச் செய்வதற்கான பூமியாகும். எனவே, அதில் நீங்கள் எதை விதைக்கின்றீர்களோ, அதற்கான பலனைப் பெறுவீர்கள். இதுவே இவ்வுலகின் நியதியாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான்கூட இந்நியதியை மீற முடியாது. நான் உலக சர்வசக்திவானாக இருப்பினும், நான் விரும்பினால் ஆகாயத்தைக் கீழே கொண்டுவரவோ அல்லது பூமியை மேலே எடுத்துச் செல்லவோ முடியும் என்று அர்த்தமல்ல. கடவுளால் எதையும் செய்ய முடியும் என, அதாவது அவரால் மரணித்த சரீரத்துக்குக்கூட உயிர்கொடுக்க முடியும் என மக்கள் நம்புகின்றனர். எவ்வாறாயினும், “கடவுள், அல்லது அவரது சக்தி” என்றால் மரணித்தவர்களை உயிர்ப்பிப்பது என்று அர்த்தமல்ல. ஓர் ஆத்மா சரீரத்தை நீக்க வேண்டும், அவ்வாறான எதற்கும் இடமில்லை. (எவரையும் மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பது என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை.) நான் ஒருவரை உயிர்ப்பித்தால், அவர் மீண்டும் மரணிக்க மாட்டார் என்றா பொருள்படும்? அவர் மீண்டும் மரணிப்பார். எனவே, ஒவ்வொன்றினதும் ஒழுங்குமுறை தொடர வேண்டும். இதனாலேயே இதில் எந்தச் சக்தியையும் காட்டுவதற்கான கேள்விக்கே இடமில்லை.

பஞ்ச தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமக்குரிய சொந்த நியதிகளைக் கொண்டுள்ளன. அவையும்கூட சத்திய, திரேதா, துவாபர, கலியுகங்களுக்கேற்ப தங்களுக்குரிய நிலைகளினூடாகக் கடந்து செல்கின்றன. இடம்பெறுகின்ற பூகம்பங்கள், வெள்ளப்பெருக்குகள், புயல்கள் போன்ற அனைத்தும் ஒழுங்கற்ற முறையிலேயே இடம்பெறுவதுடன், அவை தமோபிரதானாகவும் ஆகிவிட்டன. இது அனைத்தினதும் தமோபிரதான் நிலை ஆகும். தந்தை அமர்ந்திருந்து எவ்வாறு அனைத்தும் சீரழிந்து விட்டது என்பதைப் பற்றிய இந்த இரகசியங்கள் அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: இப்பொழுது நான் வந்துள்ளதால், அனைத்தையும் சீர்திருத்துகின்றேன். அதற்காக, முதலில் மனித ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் சீர்திருத்துகின்றேன். பின்னர் ஏனைய அனைத்தும் சீர்திருத்தப்படுகின்றது. உலகம் சீர்திருத்தப்பட்டதும், அவ்வுலகில் நிலையான சந்தோஷம் நிலவுகின்றது, எதுவுமே எவருக்கும் துன்பம் விளைவிக்க முடியாது. இப்பொழுது அனைத்திலிருந்தும் துன்பமே பெறப்படுகின்றது, எனவே, இவை அனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். நாங்கள் எவ்வாறு உலகச் சக்கரம் சுழல்கின்றது என்பதையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும், ஞானம் என்பது இதுவேயாகும். நான் இதில் ஞானம் நிறைந்தவராக உள்ளேன். இவை பற்றிய முழு ஞானமும் என்னிடம் உள்ளது. கர்மக்கணக்கு எவ்வாறு செயற்படுகின்றது, எவ்வாறு அனைவரும் வரிசைக்கிரமமாகக் கீழே வருகின்றனர் என்பதை நான் அறிவேன். மனிதர்கள் அனைவரும் இச்சக்கரத்தில் உள்ளதால், எந்தவொரு மனிதராலும் ஞானத்தை மிகச்சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது என இதனாலேயே கூறப்படுகின்றது, இல்லையா? சக்கரத்திற்குள் வருபவர்களால் இவ்விடயங்களை அறிந்துகொள்ள முடியாது. இச் சக்கரத்திற்கு

காலை வகுப்பில் வாசிக்கப்பட வேண்டிய, மாதேஸ்வரியின் இனிய மேன்மையான வாசகங்கள்.

வெளியிலுள்ள ஒருவரிடமே இந்த ஞானம் உள்ளது. எனவே, தந்தை கூறுகின்றார்: நானே வந்து உங்களுக்கு இதைக் கூறுகின்றேன். ஏனெனில், நான் இவ்விடயங்கள் அனைத்தினதும் ஞானத்தைக் கொண்டுள்ளேன். ஏனைய அனைவரும் அதை மறந்துவிடுகின்றனர். நானே அனைவருக்கும் சக்தியை வழங்குவார். நான் மாத்திரமே அந்தச் சக்தியைக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஏனைய அனைவரும் பிறப்பு இறப்புச் சக்கரத்தினுள் வந்து, தங்களது சக்திகள் அனைத்தையும் இழந்துவிடுகின்றனர். நான் உங்களுக்கு எனது சக்தியை வழங்குவதற்காக வருகின்றேன். இவை நேரடியான விடயங்கள், இவற்றையிட்டுக் குழப்பமடைவதற்கு எதுவுமே இல்லை. இதனாலேயே, பரமாத்மா, சகல சக்திகளையும் கொண்ட சர்வசக்திவான், ஜனிஜனன்ஹார் (அனைத்தையும் அறிந்தவர்), ஞானக்கடல் என்றெல்லாம் நான் புகழப்படுகின்றேன். எனது இப்புகழ் வெறுமனே கொடுக்கப்படவில்லை; நான் அப்பணியை செய்துள்ளேன். அத்துடன் அது எனது கடமையாகும். நான் இங்கு மிக மேன்மையான ஒரு பணியை மேற்கொண்டேன். அதனாலேயே எனக்குப் புகழ் உள்ளது. மனிதர்கள் ஏன் புகழப்படுகின்றனர்? காந்திஜியைப் பற்றி, அவர் மிக நல்ல மனிதராக இருந்தார், அவர் மேன்மையானவராக இருந்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது. மேன்மையானவர் என்றால், மிகவும் உயரமானவர் என்பதல்ல. அவர் அந்தவகையில் பெரியவராக இருக்கவில்லை. அவர் தன்னுடைய செய்கள் மூலம் பெரியவரானார். அவர் நல்ல செயல்களைச் செய்தார். இதனாலேயே அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்து, புகழ்கின்றனர். இன்னார் இன்னார் இச் சிறந்த பணியைச் செய்தார் என, ஒருவரின் வரலாற்றில் நீங்கள் எதைக் கேள்விப்பட்டாலும், அவர் செய்ததற்கேற்ப புகழப்படுகின்றார். எனவே, கடவுளும் பெருமளவு புகழப்படுவதால், அவர் எங்களுக்காக நிச்சயமாக எதையாவது செய்திருக்க வேண்டும், இல்லையா? அவர் மேலேயே அமர்ந்திருக்க, அவரது சக்தியே தொடர்ந்தும் தொழிற்படுகின்றது என்றோ, அல்லது அவரது பணிகள் அனைத்தும் தானாகவே தொடர்ந்தும் இடம்பெறுகின்றது என்றோ இல்லை. அவர் வந்து, எதையோ செய்தார். அவர் மனிதர்களை ஈடேற்றினார். அவர் அந்தளவிற்கு அவர்களை ஈடேற்றியதாலேயே அவர் புகழப்படுகின்றார். எனவே, நீங்கள் இப்பொழுது கடவுளின் புகழையும், அவரது பணியையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வந்துள்ள சமய ஸ்தாபகர்களும் கூட புகழப்பட்டுள்ளனர். குருநானக் தேவ், கிறிஸ்து, புத்தர் போன்றோரும் அந்த ஒருவரை நோக்கியே சமிக்ஞை காட்டியுள்ளனர், இல்லையா? இவையனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய, மிகத்தெளிவான விடயங்கள். நாங்களே முயற்சி செய்ய வேண்டும். தந்தை அறிவுறுத்தல் கொடுக்கின்றார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், உங்கள் செயல்கள் நல்லவையாகவும், தூய்மையானதாகவும் இருக்கட்டும், இவ்வாறு செய்வதால் நீங்கள் சுவர்க்கத்திற்கான உரிமையைப் பெறுவீர்கள். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் செயல்களைச் செய்கின்றீர்கள், நீங்கள் செய்துவந்த செயல்கள் தவறானவையாக இருந்ததால், அதனுடாக உங்கள் துன்பம் தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வந்துள்ளது. இதனாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுது அனைத்தையும் புரிந்துணர்வுடன் செய்யுங்கள். நான் உங்களுக்குக் கொடுத்த புரிந்துணர்வைப் பயன்படுத்தி, அனைத்தையும் மிகவும் நன்றாகச் செய்யுங்கள். எனது வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுங்கள். எனது வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றும்போது உங்கள் செயல்கள் சரியானதாக இருக்கும், அதன் அடிப்படையில் நீங்கள் சந்தோஷமாக இருப்பீர்கள். அனைத்தும் சிறந்ததாகுவதோ அல்லது சீரழிக்கப்படுவதோ உங்கள் செயல்கள் மூலமாகவே ஆகும். எங்கள் செயல்கள் மூலமாக நாங்கள் எதை உருவாக்குகின்றோம் என்பதையும், அதை எவ்வாறு செய்கின்றோம் என்பதையும் நாங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் அந்தப் புரிந்துணர்வைக் கொடுக்கின்றார். எனவே, நாங்கள் அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். நாங்கள் இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் புரிந்துகொண்டு, முயற்சி செய்ய வேண்டும். அச்சா.

பாருங்கள், இது அத்தகையதோர் எளிமையானதும், இலகுவானதுமான விடயமாகும். இதற்காக, மக்கள் வேதங்கள், சமயநூல்கள், கிராந்தம், புராணங்கள் போன்ற பலவற்றையும் கற்கின்றனர், அவர்கள் ஹத்த யோகம், மூச்சுப் பயிற்சிகள் (பிராணாயாமம்) போன்றவற்றையும் அதிகளவில் செய்கின்றனர். தந்தை இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் மிகத்தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். நாங்கள் எங்கள் கர்மத்துக்கேற்ப முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும். ஆனால், உங்கள் செயல்களைத் தொடர்ந்தும் சீர்திருத்த வேண்டும். எவ்வாறு நீங்கள் அவற்றைச் சீர்திருத்தலாம்? அவர் அதை விளங்கப்படுத்துகின்றார். அதற்காக நீங்கள் ஒரு கல்விமானாகவோ, பண்டிதராகவோ அல்லது ஓர் ஆசிரியராகவோ ஆகவேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் உங்கள் செயல்களை மிகவும் தூய்மையானதாக ஆக்கவேண்டும். சுத்தம் (தூய்மை) என்றால் என்ன என்பதை அவர் அமர்ந்திருந்து மிகத்தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யாமல் உங்களால் தூய்மையாக முடியாது. நீங்கள் தேவர்களை நினைவு செய்தாலும்கூட, அவ்வாறு வேறு எவருடனும் யோகத்தைக் கொண்டிருப்பதால் நீங்கள் தூய்மையாக முடியாது. உங்கள் பாவங்களை அழிப்பதற்கான சக்தி என்னிடமே உள்ளது. இதனாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் என்னுடன் ஓர் இணைப்பைக் கொண்டிராவிட்டால் உங்களால் தூய்மையாக முடியாது. இது மின்விளக்குகள் பிரதான சக்தி நிலையத்துடன் (Power House) இணைக்கப்பட்டிருப்பது போன்றதாகும். இணைப்பு சரியாக இல்லாவிட்டால் விளக்கில் ஒளி எதுவும் வராது. அங்கு அந்தச் சக்தி (மின்சாரம்) பெறப்பட மாட்டாது. அதுபோன்றே, நீங்கள் என்னுடன் ஓர் இணைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நானே பிரதான சக்தி நிலையம் ஆவேன். எனவே, நீங்கள் அதனுடன் ஓர் இணைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் அதனுடன் ஓர் இணைப்பைக் கொண்டிருக்காவிட்டால், எவ்வித சக்தியையும் பெறமாட்டீர்கள். நீங்கள் சக்தியைப் பெறாவிட்டால், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட மாட்டாது. உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படாவிட்டால், உங்களால் முன்னேறிச்செல்ல முடியாது.

24/06/15

24/04/65

காலை வகுப்பில் வாசிக்கப்பட வேண்டிய, மாதேஸ்வரியின் இனிய மேன்மையான வாசகங்கள்.

இதனாலேயே என்னுடன் யோகத்தைக் கொண்டிருக்குமாறு உங்களுக்குக் கூறப்படுகின்றது. நானின்றி, உங்களால் முக்தியையோ அல்லது சற்கதியையோ பெறமுடியாது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு அன்பும், நினைவுகளும், காலை வந்தனங்களும். ஓம் சாந்தி.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் யக்ஞத்தின் சேவையைச் செய்வதனால், அனைத்துப் பேறுகள் எனும் பிரசாதத்தைப் பெறுகின்ற, ஒரு சகலதுறை சேவையாளர் ஆவீர்களாக. சங்கமயுகத்தில் சகலதுறை சேவைகளையும் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுவதே, நாடகத்தினுள் உள்ள ஓர் உயர்த்தி ஆகும். யக்ஞத்தின் சகலதுறை சேவையைச் செய்வதனால், யக்ஞத்திற்குச் சேவை செய்பவர்கள் இயல்பாகவே அனைத்துப் பேறுகள் எனும் பிரசாதத்தைப் பெறுகின்றார்கள்; அவர்கள் தடைகளிலிருந்து விடுபட்டிருக்கின்றார்கள். நீங்கள் ஒருமுறை சேவை செய்து, அச் சேவையின் பலனை ஆயிரம் மடங்குகளாகப் பெறுகின்றீர்கள். சூட்சுமமான, பௌதீகமான “லங்கார்” (சீக்கிய ஆலயத்தில் 24 மணிநேரமும் தொடர்ச்சியாக வழங்கப்படும் கடவுளின் உணவு) சதா தொடரட்டும். எவரையேனும் திருப்தியானவர் ஆக்குவது மிகவும் மகத்தான சேவை ஆகும். ஏனையோரை உபசரிப்பது மிகவும் மகத்தான பாக்கியம் ஆகும்.

சுலோகம்: நீங்கள் உங்களுடைய சுய மரியாதையில் நிலைத்திருக்கும் பொழுது, சகலவகையான ஆணவமும் முடிவடைகின்றது.

ஓம் சாந்தி